

3. neděle velikonoční – rok B (2024)

1. čtení – Sk 3,13-15.17-19

Původce života jste dali zabít, ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých.

Čtení ze Skutků apoštolů.

Petr promluvil k lidu: „Bůh Abrahámův, Izákův a Jakubův, Bůh našich praotců oslavil svého služebníka Ježíše, kterého jste vy sice vydali a kterého jste se zrekli před Pilátem, ačkoliv on roholil, že ho propustí. Vy jste se zrekli Svatého a Spravedlivého, a vyprosili jste si milost pro vraha. Původce života jste dali zabít, ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých, a my jsme toho svědky. Já ovšem vím, bratři, že jste to udělali z nevědomosti, a stejně tak i vaši přední muži. Bůh (to však dopustil), aby se tak splnilo, co předem oznámil ústy všech proroků, že jeho Pomazaný musí trpět. Obrat'te se tedy a dejte se na pokání, aby vaše hříchy byly zahlazeny.

Mezizpěv – Žl 4,2.4.7.9

Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář!

Nebo: Aleluja.

Bože, zastánce mého práva, vyslechni mě, když volám,
tys mě v soužení vysvobodil,
smiluj se nade mnou a slyš mou prosbu!

Pamatujte: Hospodin vyznamenává svého svatého;
Hospodin vyslyší, když k němu zavolám.

Mnoho lidí říká: „Kdo nám ukáže dobro?“
Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář!

Usínám klidně, sotva si lehnu,
vždyť ty sám, Hospodine, dáváš mi přebývat v bezpečí!

2. čtení – 1 Jan 2,1-5a

On je smírnou obětí za naše hříchy i za hříchy celého světa.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Jana.

Moje milé děti! Toto vám píšu, abyste nehřešili. Zhřeší-li však někdo, máme přímluvce u Otce: Ježíše Krista spravedlivého. On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za (hříchy) celého světa. Podle toho víme, že jsme ho poznali, když zachováváme jeho přikázání. Kdo tvrdí: „Znám ho“, ale jeho přikázání nezachovává, je lhář a není v něm pravda. Kdo však jeho slovo zachovává, v tom je Boží láska opravdu přivedena k dokonalosti.

Zpěv před evangeliem – srov. Lk 24,32

Aleluja. Pane Ježíši, odhal nám smysl Písma, učiň, atť naše srdce hoří, když k nám mluvíš. Aleluja.

Evangelium – Lk 24,35-48

Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Dva učedníci vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak Ježíše poznali při lámání chleba. Když o tom mluvili, stál on sám uprostřed nich a řekl jim: „Pokoj vám!“ Zděsili se a ve strachu se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: „Proč jste rozrušeni a proč vám v mysli vyvstávají pochybnosti? Podívejte se na mé ruce a na mé nohy: vždyť jsem to já sám! Dotkněte se mě a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jak to vidíte na mně.“ A po těch slovech jim ukázal ruce a nohy. Pro samou radost však tomu pořád ještě nemohli věřit a (jen) se divili. Proto se jich zeptal: „Máte tady něco k jídlu?“ Podali mu kus pečené ryby. Vzal si a před nimi pojedl. Dále jim řekl: „To je smysl mých slov, která jsem k vám mluvil, když jsem ještě byl s vámi: že se musí naplnit všechno, co je o mně psáno v Mojžíšově Zákoně, v Prorocích i v Žalmech.“ Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu. Řekl jim: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých a v jeho jménu bude hlásáno pokání, aby všem národům, počínajíc od Jeruzaléma, byly odpuštěny hříchy. Vy jste toho svědky.“

Homilie

Draží v Kristu, bratři a sestry!

Když čteme dnešní úryvek evangelia, hned přichází nám do hlavy myšlenka a otázka: co bylo tak mimořádného v Ježíšovém způsobu lámání chleba? Ježíš láme chléb – a v tu chvíli poznali Ho, je to ON, je přítomný uprostřed nich. Lukáš evangelista také upozorňuje na skutečnost, že apoštolové říkali jiným, co se jim zdařilo, to znamená, že mluvili o této zkušenosti blízkostí živého Ježíše Krista. Hovořili spolu - to znamená, že potřebují sebe navzájem, aby pochopili, co se stalo při tomto mimořádném lámání chleba. Potřebovali širší pohled na tuto zkušenosť, potřebovali komunitu, přítomnost jiných lidí a jejich zkušenosť setkání se s Vzkříšeným.

A tehdy během rozhovoru a prožívání víry, přichází sám Ježíš a stává uprostřed nich. Zase je přítomný - je mezi nimi. Dodržuje svá slova, která dříve řekl: Kde jsou dva nebo tři shromázděni v mé jménu, tam jsem já uprostřed nich (Mt 18,20). Ježíš přináší s sebou další důležitý dar. Dnes v Izraeli mohli bychom dokonce říci, že je zastaralý - už není stejná síla a svěžest jako v době Ježíšově. Přichází Ježíš mezi učedníky a říká: POKOJ VÁM! - hebrejský Shalom! Ať POKOJ je ve tvém srdci, ve vašich vztazích, ve tvém životě. Je to krásné přání. Zvláště v Izraeli a v zemích kde jsou války, národní a rodinné konflikty. Dnes v Izraeli ten krásný pozdrav, byl snížen ke slovům "Dobrý den".

Ježíš stojí mezi učedníky a říká: Pokoj vám! A oni jsou tak překvapeni, že nemohou nebo nejsou schopni k přijeti daru, který jim nabízí. Ale Ježíš se nevzdává, dovoluje jim, aby se Ho dotkli, dovoluje jim, aby se k němu přiblížili. Ježíš jim ukazuje něco důležitého, ukazuje jim své oslavené tělo. Ukazuje jim zranění, které má na rukou, nohou a v boku – a která nezmizela po jeho vzkříšení, ale zůstaly na Jeho těle jako znamení vítězství nad

slabosti, sobeckosti, hříchem, satanem a smrtí.

Kdysi jistá žena se ptala: Proč zranění z minulosti se stále k ní vracejí? Proč, i když bylo vše odpuštěno, to ona nese bolest a nemůže zažít skutečný pokoj? Nemůže najít Boha ve svém životě.

Když vidíme vzkříšeného Ježíše také se ptáme, proč se jeho rány nezhojily, proč nezmizely - proč zůstaly? Ježíš nese rány na jeho oslaveném těle, aby mohlo být splněné oznámení, které řekl prorok Izaiáš:

Sión říkával: „Hospodin mě opustil, Panovník na mě zapomenul.“ „Cožpak může zapomenout žena na své pacholátko, neslitovat se nad synem vlastního života? I kdyby některé zapomněly, já na tebe nezapomenu. Hle, vyryl jsem si tě do dlaní....Iz 49,14-16a.

Drazí bratři a sestry!

Moje a tvoje jméno bylo vyryté do Boží ruky. Stejně jako umělec to dělá kovovým rydlem do kamene. Takhle mé a tvé jméno je vyryté do Ježíšových rukou – ale...moje a tvé jméno Ho hrozně bolelo. A přesto nechce zapomenout – nechce zapomenout na nás. Právě naopak. Stejně jako do kamene, píšeme: na věčnou památku, tak Ježíš vyryl mě a tebe do svých dlaní. On nezapomněl na nás na věky a očekává, že nikdy nezapomeneme na Něho. Jeho ránami jsme vepsání do Božího společenství, do Boží Církve.

I dnes přichází k nám Ježíš, říká: Pokoj vám a ukazuje své rány ve kterých je naše spása. Otevřeme v těchto dnech svá srdce na Boží slovo. Vezměme doma svou, možná zaprášenou Bibli, a udělejme si čas na čtení a poslouchání, co Ježíš nám říká. Přemýšlejme Boží Slovo. Ježíš po svém zmrvýchvstání - jak jsme slyšeli v dnešním evangeliu - osvítil mysl svých učedníků, nechme Ježíšem osvítit i náš rozum, abychom chápali Písma. Neztrácejme tento dar. Amen.